

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu har vi hele dagen hørt fra Venstre og De Konservative, at det eneste, der skulle debatteres i dag, var aktiebyttet, og det er klart, at V og K kun er interesserede i alt, hvad der foregik efter den 25. januar, for så fritager de sig selv for ansvar. Men når man læser undersøgelseskommissionens kommissorium, hvad den faktisk har gjort, og hvad den havde til opgave, står der i § 2 i loven, som Venstre stemte for, at opgaven er at undersøge og klarlægge det samlede begivenhedsforløb i forbindelse med de initiativer, der fra 1992 og frem til sammenlægningen af bankerne i 1994 blev taget for at redde Sjóvinnubankin og Færøbanken fra økonomisk sammenbrud.

Undersøgelsen går altså tilbage til 1992, hvor Venstre og De Konservative dannede regering, så må vi ikke blive fri for det sludder. Når vi andre interesserer os for den periode, er det naturligvis fuldt berettiget på baggrund af den undersøgelse, et enstemmigt Folketing satte i gang.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Med de kyllingekneb, vi har været præsenteret for i dagens løb fra Venstres side, synes jeg, det er beskæmmende, at vi skal have en afrunding af debatten fra Venstres side med en oplæsning fra Information. Jeg skal i øvrigt anbefale, at man ved lejlighed læser en anden leder, der vedrører samme sag, men er skrevet nogle dage senere, og som jeg ikke kunne have skrevet bedre. Det siger jo noget om, at Information er et meget alsidigt blad.

Men det er lidt beskæmmende, at man fra Venstres side skal ende med at læse en leder op fra et dagblad, uden at man har været i stand til her i salen på nogen som helst overbevisende måde at præcisere, hvad det er, man vil tage som udgangspunkt for at vælte en regering. Det er jo det, man har sagt. 27 minutter efter at rapporten var offentliggjort, meldte man, at man ville stille et mistillidsvotum til regeringen, og så fremdeles. Man ville vælte regeringen, og der har været talt om rigsretssag osv. Men man har ikke haft mod til at skrive det i et forslag til vedtagelse, så vi her i salen kunne se, hvad det var, Venstre ville stå ved, og det er ringe. Det er ynkeligt.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Venstres ordfører harcelererede over eller gjorde sig lystig over, eller hvad der nu er det rigtige udtryk, at regeringen havde deltaget i forhandlinger om denne vedtagelse. Jeg synes, det modsatte ville have været højest besynderligt, for vi har da en regering og nogle regeringspartier – jeg tilhører selv et af dem – som tager deres ansvar alvorligt. Det er ikke et tandløst forslag, og vi har hørt statsministeren, økonomiministeren og finansministeren tale om, hvad der står i forslaget, og hvor alvorligt man tager det, også fremadrettet.

Men jeg kunne godt tænke mig, ligesom fru Pia Gjellerup er inde på, at Venstre kom lidt mere ud af busken. Tidligere i debatten blev der spurgt direkte: Er det sådan, at Venstre står bag det af hr. Johannes Martin Olsen stillede forslag til vedtagelse, altså at Danmark skal kompensere Færøerne for et ikke nærmere bestemt beløb, måske 3 mia. kr., som skal tages fra statskassen? Ja eller nej?

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Per Stig Møller som ordfører.

Per Stig Møller (KF):

Økonomiministeren sagde meget ærligt her i anden runde – og det er det centrale, hun slog ned på – at selve aktiebyttetsagen er denne regerings ansvar. Det er jo det, det hele drejer sig om, og det er flot og ærligt sagt, for det var jo her, landsstyret blev snydt. Det var på grund af aktiebyttningen, man allerede i september 1993 ønskede en undersøgelse, som nu er endt med denne rapport, der jo også dokumenterer det, og regeringen siger så i dag, at den er blevet klogere.

I forbindelse med debatten om, hvorvidt regeringen har lagt utidigt pres på Finanstilsynet og Nationalbanken, er jeg lidt ked af, at regeringen tager så let på det i stedet for at sige, at her er nok noget, vi skulle have gjort bedre, eller hvor vi skulle have været klogere. Økonomiministeren læste op fra side 789, og økonomiministeren sluttede præcis dér, hvor det bliver interessant. Vidnet havde under en telefonsamtale med Finansministeriet gjort rede for, hvilket beløb der efter Tilsynets bedste skøn var behov for, og at Tilsynet blev nødt til at rette henvendelse til pengeinstitutterne, såfremt Finansministeriet ønskede et bedre grundlag for